

De omgevingsvisie van Sinterklaas en vele Rijswijkse Pieten

Beste leden van Forum Stad,

Ik spreek hier in de plaats van de Heer S. Nicolaas, die vanwege voor hem moverende redenen niet zelf hier aanwezig kon zijn. Én ik spreek tevens namens vele Rijswijkse Pieten.

Laat ik positief beginnen
Sint is blij hier weer te staan
Want voor iedereen, die zich hier inzet
Mag waardering niet ontgaan.
Rijswijk heeft een speciaal plekje
In Sint Nicolaas' groene hart
Maar dat Rijswijk zèlf, haar groen verloochend
Beziet hij met grote zorg en smart.

Rijswijk geeft zichzelf een groeiambitie
Die achteloos, steeds omhoog wordt bijgesteld
Zozeer dat groen én andere voorzieningen
Teloorgaan in het 't bouw-geweld.
Want groei door bouwen, bouwen, bouwen,
Is het mantra dat wordt nagejaagd
De harmonie is ver te zoeken,
De natuur wordt weggejaagd.

Letterlijk, want waar zijn de hazen
Die daar eerst huppelde in de wei?
Die zijn op hun vlucht door auto's platgereden,
"Ach dat hoort er allemaal bij."
Of het nest van de beschermde ransuil
Sleutelsoort, dat er al jaren broedt
Dat moet actief worden verwijderd
We vragen gewoon ontheffing, want bouwen moet.

Ja moet(!) en daarvóór moet alles wijken
Zelfs de nuchtere logica.
Zoals: "slechts door nóg meer te bouwen kan de verwijdering van de ransuil worden gefinancierd."
We trappen massaal, in dit soort retorica!
Net als in die prachtige, loze beloftes
Voor een "randvoorwaardelijke groen-blauwe hoofdstructuur"
En "bouwen zal biodiversiteit bevorderen"
Het jargon van het "Onbehoorlijke Bestuur".

Waarin met participatie slechts bedoeld wordt,
Dat het vinkje weer eens wordt gezet,
Want evalueren ervan, ach het zal wel,
En voor de meesten toch ver van het bed.
Bovendien, al die verstening
Bevordert het tegelwip-potentieel
Zodat Rijswijk straks weer kampioen wordt
In dit groenbeleid-maskerend, ritueel.

Groen, biodiversiteit, het zijn holle woorden,
En we stellen ons vooral niet meetbaar op,
Dat zou ons alleen maar kwetsbaar maken
En dan raakt het bouwen in het slop.
Kom we huren nóg meer externen
Voor wéér een wollig dik rapport
Waarmee integraliteit, harmonie en borging
weerlegd wordt met: “sorry, financieel tekort”.

Onlangs gaven óók de rekenkamer-pieten
het college danig met de roe
Maar de kans dat dat zal helpen?
Ach, “dan gaan we toch naar Spanje toe!”

....

“Stop nu, Sint!” Ik hoor het u verzuchten
Waarom al dat zuur, waar blijft het zoet?
We gaven je zelfs twee Sint-intochten
Doen we dan hélemaal niets goed?

Maar natuurlijk wel, in zo vele zaken,
De Sint doet jullie dat niet na!
Maar gaat het om het grote plaatje
Is het wat anders, dat ik gadesla.
Onmacht een ideaal te formuleren?
Wat is Rijswijk; wat willen wij?
Hoe willen wij ons onderscheiden
Is het vlees of vis, of geen van bei?

Is het onwil om een visie,
langs de lat van meetbaarheid te leggen?
Of is het angst om beleid te toetsen
En de vrager, dat steeds weer te ontzeggen?
Is de omgevingsdruk zó sterk,
Dat wij geen ruggengraat meer kunnen tonen?
Of zijn het de projectontwikkelaars,
Die onze ego's steeds belonen?

Wat is het toch, dat wij kunnen leven,
Met de zekerheid, die ons heeft geleerd
Dat, met *het noodzakelijke*, steeds vooruit te duwen
De rekening later (en véél hoger) wordt gepresenteerd,
aan de toekomstige bewoner
Die het ermee zal moeten doen
Op die overgebleven vierkante meter,
Met de brandnetel als het ultieme groen.

De biodiversiteit om zeep geholpen
Door “balans” of “compromis”
Onszelf voor de gek gehouden,
Met de korte-termijn ecónomie.
Voor u liggen weer twee verse nota's
De omgevingsvisie en Plan-MER
Weer honderden pagina's, (meest extern ingekochte) herhaling
Maar ja, al het goede komt van ver!

Dat laatste kan de Sint beamen
Hijzelf vaart straks weer naar Madrid
Om zich daar plaatsvervangend te gaan schamen.
Want bang, dat er niet méér in zit.
Hoewel ... zijn boot, laat hij dan wel varen,
Maar zijn idealen blijven in het spel
De vooruitgang is namelijk niet te stoppen,
Maar de achteruitgang wel!

Dank u wel